

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2009 r.

**w sprawie określenia organów administracji rządowej, które utworzą
centra zarządzania kryzysowego, oraz sposobu ich funkcjonowania**

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organy administracji rządowej, które utworzą centra zarządzania kryzysowego;
- 2) sposób funkcjonowania centrów zarządzania kryzysowego.

§ 2. 1. Centrum zarządzania kryzysowego tworzą następujące organy:

- 1) Minister Obrony Narodowej;
- 2) Minister Sprawiedliwości;
- 3) minister właściwy do spraw zagranicznych;
- 4) minister właściwy do spraw rolnictwa;
- 5) minister właściwy do spraw środowiska;
- 6) minister właściwy do spraw zdrowia;
- 7) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej;
- 8) Komendant Główny Policji;
- 9) Komendant Główny Straży Granicznej;
- 10) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 11) Szef Agencji Wywiadu;
- 12) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 13) Szef Służby Wywiadu Wojskowego.

2. Minister kierujący więcej niż jednym działem administracji rządowej tworzy jedno centrum zarządzania kryzysowego.

3. Minister może utworzyć wspólne centrum zarządzania kryzysowego z organami mu podległymi lub przez niego nadzorowanymi.

§ 3. Centrum zarządzania kryzysowego umieszcza się w kompleksie wyodrębnionych pomieszczeń, dostępnych wyłącznie dla osób upoważnionych, w tym pomieszczeń operatorsko-dyspozytorskich, których wyposażenie umożliwia gromadzenie, przetwarzanie i wymianę niezbędnych informacji w zakresie zarządzania kryzysowego, prowadzenie analiz i ocen sytuacji kryzysowych oraz przekazywanie decyzji właściwych organów zarządzania kryzysowego.

§ 4. 1. Centrum zarządzania kryzysowego realizuje swoje zadania, określone w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, w oparciu o standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹⁾), z zachowaniem wymogów bezpieczeństwa systemów i sieci

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180 poz.1496, z 2006 r. Nr 104 poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i

teleinformatycznych określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.²⁾), z zachowaniem:

1) ciągłości działania i wymiany informacji;

2) możliwości pracy w przypadku:

- a) braku zasilania zewnętrznego,
- b) uszkodzenia systemów łączności,
- c) wystąpienia innych awarii.

2. Organy określone w § 2 ust. 1 ustalają liczbę osób pełniących całodobowy dyżur, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, uwzględniając możliwość jej zwiększenia w sytuacjach kryzysowych.

§ 5. 1. W przypadku braku możliwości użytkowania centrum zarządzania kryzysowego organy określone w § 2 ust. 1 zapewniają zapasowe miejsce pracy.

2. Zapasowe miejsce pracy powinno zapewniać warunki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i być usytuowane w odrębnej lokalizacji.

3. Zapasowym miejscem pracy mogą być również pomieszczenia centrum zarządzania kryzysowego innego organu administracji rządowej.

4. Przemieszczenie centrum zarządzania kryzysowego do zapasowego miejsca pracy, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie planu przemieszczenia.

§ 6. 1. Centrum zarządzania kryzysowego współpracuje z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa i innymi organami administracji publicznej, w szczególności w zakresie:

1) wzajemnego informowania się o:

- a) potencjalnych zagrożeniach i możliwościach wystąpienia sytuacji kryzysowej,
- b) stratach i środkach, w tym finansowych, niezbędnych do odtworzenia zasobów i infrastruktury krytycznej,
- c) pomocy krajowej i międzynarodowej;

2) analizowania i oceny sytuacji kryzysowej, w tym prognozowania jej rozwoju;

3) zrealizowanych i planowanych działań podejmowanych przez właściwe organy w sprawie zarządzania kryzysowego w związku z wystąpieniem sytuacji kryzysowej.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przez bieżące przekazywanie informacji i analiz oraz sporządzanie raportów doraźnych i sytuacyjnych przekazywanych przez techniczne środki łączności, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 7. 1. Centrum zarządzania kryzysowego przekazuje raporty sytuacyjne do Rządowego Centrum Bezpieczeństwa:

1) w przypadku wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych lub wystąpienia sytuacji kryzysowej – zgodnie z zapotrzebowaniem;

2) w pozostałych przypadkach – jeden raz dziennie.

2. W sytuacjach kryzysowych wiodącą rolę w zakresie pozyskiwania informacji, ich analizy i dystrybucji pełni centrum zarządzania kryzysowego obsługujące organ, w

Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801, Nr 161, poz. 1278 i Nr 190, poz. 1474.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375.

właściwości którego pozostaje rodzaj zaistniałej sytuacji kryzysowej. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej wykraczającej poza właściwość jednego organu lub w przypadku wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych obejmujących obszar dwóch lub więcej województw, wiodącą rolę w zakresie pozyskiwania informacji, ich analizy i dystrybucji przejmuje Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

§ 8. 1. Wyposażenie centrów zarządzania kryzysowego w niezbędny sprzęt i wyposażenie umożliwiające realizację zadań określonych w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym oraz osiągnięcie przez nie pełnej zdolności do realizacji tych zadań nastąpi w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.

2. Do czasu spełnienia wymogu określonego w ust.1 zadania centrum zarządzania kryzysowego powierza się wskazanej komórce organizacyjnej urzędu obsługującego organ, o którym mowa w § 2 ust. 1.

3. Plany przemieszczenia, o których mowa w § 5 ust. 4, należy opracować w urzędzie obsługującym organ, o którym mowa w § 2 ust. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590 ze zm.) w art. 13 ust. 3 zawiera upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia – w drodze rozporządzenia – organów administracji rządowej, które utworzą centra zarządzania kryzysowego oraz sposobu ich funkcjonowania (uwzględniając w szczególności warunki techniczne i standardy ich wyposażenia oraz procedury współpracy z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa i innymi organami administracji publicznej).

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, do zakresu działania centrów zarządzania kryzysowego należą sprawy związane z zapewnieniem bezpieczeństwa zewnętrznego, wewnętrznego, w tym ochrony ludności lub gospodarczych podstaw bezpieczeństwa państwa. Do zadań centrów należy:

- 1) pełnienie całodobowego dyżuru w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego;
- 2) współdziałanie z centrami zarządzania kryzysowego organów administracji publicznej;
- 3) nadzór nad funkcjonowaniem systemu wykrywania i alarmowania oraz systemu wczesnego ostrzeżenia ludności;
- 4) współpraca z podmiotami realizującymi monitoring środowiska;
- 5) współdziałanie z podmiotami prowadzącymi akcje ratownicze, poszukiwawcze i humanitarne;
- 6) dokumentowanie działań podejmowanych przez centrum;
- 7) realizacja zadań stałego dyżuru na potrzeby podwyższania gotowości obronnej państwa;
- 8) współdziałanie na wszystkich szczeblach administracji rządowej w zakresie informowania i przekazywania poleceń do wykonania w systemie całodobowym dla jednostek ochrony zdrowia w przypadkach awaryjnych, losowych, jak również zaburzeń funkcjonowania systemu.

W rozporządzeniu wskazano organy, dla których konieczne jest utworzenie centrów zarządzania kryzysowego, ze względu na ich rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa państwa (§ 2). W katalogu tych organów nie uwzględniono ministra właściwego do spraw wewnętrznych w związku ze sprawowaniem obsługi tego organu w sprawach zarządzania kryzysowego przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa (art. 11 ust. 1 ustawy o zarządzaniu kryzysowym w brzmieniu nadanym uchwaloną przez Sejm RP ustawą z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym). W związku z negatywnymi stanowiskami ministrów właściwych do spraw łączności, transportu, gospodarki, instytucji finansowych i finansów publicznych podyktowanymi względami finansowymi lub merytorycznymi, zrezygnowano także z tworzenia centrów zarządzania kryzysowego w urzędach obsługujących te organy. W celu ograniczenia wydatków publicznych dozwolono na tworzenie jednego centrum zarządzania kryzysowego przez ministra kierującego więcej niż jednym działem administracji publicznej oraz stworzono możliwość tworzenia wspólnego centrum zarządzania kryzysowego z organami podległymi lub nadzorowanymi.

W § 3 i § 4 rozporządzenia określono szczególne warunki funkcjonowania centrum zarządzania kryzysowego. Regulacje te wskazują, iż centrum zarządzania kryzysowego realizuje swoje zadania, określone w art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, z zachowaniem ciągłości działania i wymiany informacji oraz możliwości pracy w przypadku braku zasilania zewnętrznego, uszkodzenia systemów łączności lub wystąpienia innych awarii, w oparciu o standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 2 pkt

2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.), z zachowaniem wymogów bezpieczeństwa systemów i sieci teleinformatycznych określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.). Przepis ten także stanowi konsekwencję faktu, iż upoważnienie ustawowe nakazuje stosować już istniejące warunki techniczne i standardy, nie daje natomiast podstawy do określania nowych odrębnych standardów. Projektodawca zdecydował się na taką formułę przepisu, ponieważ art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej nałożył na Radę Ministrów obowiązek określenia w drodze rozporządzenia organizacji i tryb przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, oraz warunki funkcjonowania organów władzy publicznej na stanowiskach kierowania, natomiast art. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym wskazuje, iż zarządzanie kryzysowe to element kierowania bezpieczeństwem narodowym. Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym (Dz. U. Nr 98, poz. 978). W oparciu o § 21 tego rozporządzenia opracowana została „Koncepcja organizacji systemu łączności na potrzeby administracji publicznej, systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, porządek publiczny i ratownictwo”. W trakcie konsultacji międzyresortowych dotyczących projektu niniejszego rozporządzenia, Minister Infrastruktury zgłosił propozycję, aby wymagania techniczne sprzętu, który będą użytkować centra zarządzania kryzysowego oprzeć właśnie o tę Koncepcję.

Regulacja zakłada, iż centrum zarządzania kryzysowego będzie funkcjonować w oparciu o całodobowe dyżury, przy czym liczba osób obecnych na zmianie powinna być uzasadniona specyfiką możliwych sytuacji kryzysowych pozostających w zakresie właściwości organu obsługiwanego przez dany urząd (§ 4 ust. 2).

Rozporządzenie przewiduje możliwość przeniesienia centrum zarządzania kryzysowego na zapasowe miejsca pracy, jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie jest możliwe funkcjonowanie centrum w jego dotychczasowej lokalizacji (§ 5). W projekcie wskazano, że organy tworzące centra są jednocześnie podmiotami zobligowanymi do zapewnienia zapasowych miejsc pracy, w tym – określenia ich lokalizacji, co jest ściśle powiązane z faktem utworzenia centrów.

W rozporządzeniu określono zakres współpracy pomiędzy centrami zarządzania kryzysowego i Rządowym Centrum Bezpieczeństwa oraz innymi organami administracji publicznej (§ 6), a także formy jej prowadzenia. Z uwagi na określoną w ustawie o zarządzaniu kryzysowym rolę i kompetencje tych centrów, współpraca ta w zasadniczej mierze polegać będzie na wzajemnym informowaniu się oraz przekazywaniu raportów doraźnych i sytuacyjnych.

Rozporządzenie reguluje zasady obiegu informacji pomiędzy centrami zarządzania kryzysowego oraz Rządowym Centrum Bezpieczeństwa (§ 7). Projektowana regulacja precyzuje, które centrum przejmuje wiodącą rolę w pozyskiwaniu informacji oraz wskazuje, w jakich przypadkach wiodąca rola przypada Rządowemu Centrum Bezpieczeństwa.

Rozporządzenia zawiera także przepis o charakterze przejściowym (§ 8), który reguluje m.in. kwestie okresu pomiędzy wejściem w życie regulacji a zakończeniem okresu wyposażania centrów w sprzęt umożliwiający im funkcjonowanie.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa i

Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji – w trybie ustawy nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Rozporządzenie dotyczy wyłącznie organów administracji publicznej oraz urzędów obsługujących te organy, w których mają zostać utworzone centra zarządzania kryzysowego. Ponadto, w zakresie zasad współpracy centrów zarządzania kryzysowego z innymi organami administracji publicznej rozporządzenie będzie wywierać wpływ na wszystkie organy administracji publicznej.

2. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Rozporządzenie zakłada utworzenie, tylko tam gdzie to jest niezbędne, nowych struktur w urzędach obsługujących określone w rozporządzeniu organy administracji publicznej. **Organy te (oprócz Ministra Zdrowia) zarezerwowały w budżetach poszczególnych urzędów na 2010 r. środki finansowe na realizację tego zadania.** Zestawienie szacunkowych kosztów zawiera poniższa tabela.

Organ zobowiązany do utworzenia CZK	Koszty w roku 2010	
	osobowe	rzeczowe
Minister Spraw Zagranicznych	Nie przewiduje się nowych kosztów; funkcjonuje Centrum Operacyjne MSZ.	
Minister Zdrowia	0,00 zł	405.500,00 zł
Minister Obrony Narodowej	Nie przewiduje się dodatkowych nakładów finansowych.	
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	0,00 zł	0,00 zł
Minister Środowiska	0,00 zł	0,00 zł
Minister Sprawiedliwości	0,00 zł	50.000,00 zł
Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej	Nie przewiduje się nowych kosztów; funkcjonuje Krajowe Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności.	
Komendant Główny Policji	Nie przewiduje nowych kosztów; funkcjonuje Główne Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego Policji	
Komendant Główny Straży Granicznej	Nie przewiduje nowych kosztów; funkcjonuje Centrum Koordynacji Działań Straży Granicznej.	
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	0.000 zł	25.000 zł
Szef Agencji Wywiadu	0,00 zł	500.000 zł
Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego	0,00 zł	100.000 zł
Szef Służby Wywiadu Wojskowego	0.000 zł	0.000 zł
Łącznie wydatki rodzajowe w 2010 r.	0.00 zł	1.080.500,00 zł
Razem za rok 2010	1.080.500,00 zł	

Sfinansowanie kosztów wejścia w życie projektowanej regulacji nastąpi z poszczególnych części budżetu państwa, z których finansowana jest działalność organów administracji publicznej, dla których projektowane rozporządzenie przewiduje utworzenie centrów zarządzania kryzysowego. Jednocześnie zaznaczyć należy, iż w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym w nowelizowanym art. 13 (Dz. U. Nr 131, poz. 1076) dodano ust. 2a, który dozwala uznać za spełniony obowiązek utworzenia centrum zarządzania kryzysowego, jeżeli organ zobowiązany utworzył komórkę organizacyjną w urzędzie go obsługującym lub jednostkę organizacyjną jemu podległą lub nadzorowaną, odpowiedzialną za pełnienie całodobowych dyżurów i stwarzającą gwarancję realizacji zadań tego centrum. Przepis ten pozwoli ograniczyć wydatki budżetowe w zakresie kosztów osobowych oraz rzeczowych.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionów.

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionów.

4. Konsultacje społeczne.

Z uwagi na fakt, iż projekt dotyczy wyłącznie działalności organów administracji publicznej, nie został poddany konsultacjom społecznym.

5. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Nie istnieje potrzeba dokonania notyfikacji tego aktu ani w trybie § 8, ani w trybie § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).